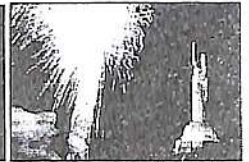

55 РОКІВ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ВІД ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

6 ЛИСТОПАДА - 56 РОКІВ ЯК ВИЗВОЛЕНО КИЇВ ВІД ФАШИСТІВ

Н. М. СТАДНИЧУК (Герой Радянського Союзу), Т. П. ХАНДОГА (Герой Радянського Союзу) - випускники нашого КІБІ ще до Великої Вітчизняної... А. В. ГРАЧОВ, Г. С. КВАЧОВ, І. Л. ЛІННИК, И. А. КАСАТКІН, В. БЕЛОЦЬКА, А. БЕЛОЦЬКИЙ... Це викладачі, студенти, співробітники, що захищали рідне місто під час окупації, вони були підпільниками.

П'ятдесят шостий раз кияни відзначають річницю визволення рідного міста від німецько-фашистських загарбників. Все менше залишається безпосередніх учасників битви за Київ. Пам'ять про них залишається у пам'ятниках, книжках, піснях. Тому доречно нагадати про причетність до цих подій і нашого університету, особливо з нагоди його 70-річчя, що відзначатиметься у цьому учбовому році. Випускники, студенти, викладачі і співробітники КІБІ брали участь в обороні і звільненні Києва, антифашистському русі опору. Вже з моменту поновлення занять з 1 грудня 1943

року колектив інституту прийняв активну участь в завершенні розгрому фашизму. Це: 227 тисяч карбованців внесено на створення танкової колони «Київ», надано допомоги госпіталю № 398; надання крові для поранених бійців; участь в Державних позиках.

Але головною заслугою, мабуть, є відбудова міста. Підготовка кадрів будівельників поєднувалась з безпосередньою працею на розбиранні руїн, зведенні об'єктів житлового, цивільного і промислового будівництва.

Наші найцірші вітання колективному учаснику визволення і відбудови Києва - КНУБА - КІБІ, зокрема всім його викладачам і співробітникам, причетним до тих славетних подій! □

О. ФРОЛОВ,

доцент кафедри технічної будівельного виробництва, редактор стінної газети «Прогрес» будівельного факультету

В БИТВІ ЗА КИЇВ

Героїчна оборона Києва, що тривала 2 з половиною місяці, мала важливе політичне і військово-стратегічне значення і значною мірою сприяла також зриву гітлерівського плану «блискавичної війни». Був виграний також час для евакуації на схід сотень тисяч людей, обладнання промислових підприємств, запасів сировини, продуктів і інших матеріальних і культурних цінностей.

778 трагічних днів знаходився Київ в окупації.

18 вересня 1943 року, переслідуючи відступаючих гітлерівців, радянські війська вступили на територію Київської області. Незабутнім для киян став переддень 26-ї річниці Великого Жовтня - 6 листопада 1943 року війська 1-го Українського фронту під командуванням генерала Н. Ф. ВАТУТІНА визволили столицю України місто Київ від німецько-фашистських загарбників.

За мужність і героїзм, виявлений в цих боях, 65 з'єднань і частин отримали почесну назву КИЇВСЬКИХ!

У визволенні Києва мені довелося воювати в складі 9-ї гвардійської винищувальної протитанкової артиле-

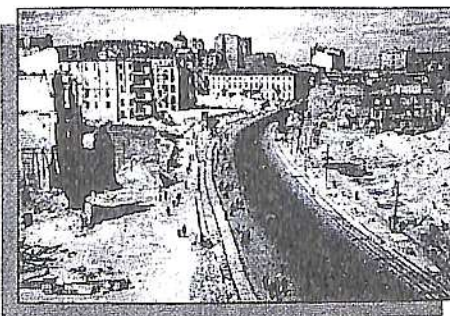

Фото з музею КНУБА

рійської бригади, що воювала на Букринському і Лютетзькому плацдармах.

Мені пощастило, що під час оборони Києва я воював в складі 1-ї артилерійської протитанкової бригади, яку організував і командував генерал-майор К. С. МОСКАЛЕНКО, а під час визволення міста - в складі 38-ї армії,

якою командував все той же генерал-полковник К. С. МОСКАЛЕНКО.

Після війни, вже працюючи в КІБІ, доля звела мене з Ю. О. ВЕТРОВИМ.

Юрій Олександрович став професором, ректором нашого вузу з 1961 по 1983 рік. Тоді ж, в 1943-му, він наводив переправу на Букринський плацдарм для 40 армії (командарм генерал-полковник К. С. МОСКАЛЕНКО). До речі, про це розповідається в книзі «В битве за Киев»: «Начальник технічного снабження 6-й штурмової бригади РВГК Ю. А. ВЕТРОВ проявил находчивость и мужество и своевременно обеспечил переправочными средствами бригаду...». На жаль, і Ю. О. ВЕТРОВ не знав про наші спільні військові дії на Букринському плацдармі, хоч ми з ним багато разів згадували про це, і про генерала К. С. МОСКАЛЕНКА.

З усіх 20 нагород, для мене є найдорожчими орден Вітчизняної війни першого ступеню і медалі «За оборону Києва», «За Відвагу» і «За взяття Берліна». □

Г. САРАНЧА,

професор кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин

ВАГОМИЙ ВНЕСОК «КОНТРАКТНИКІВ»

Контрактне або платне навчання в нашому університеті існує вже 5 років. Розпочалася ця система навчання за оплату в 1994 році. Тоді укладення контракту на навчання у нас, як і в інших вузах, було справою новою, невиконаною, і кожного року студентів з бажанням отримувати знання і оплачувати за них ставало все більше і більше. І ось в 1999 році ми маємо вже 1580 студентів, що навчаються на I-V курсах за контрактом.

Про все це ми говорили в бесіді із заступником першого проректора Олександром Йосиповичем КУЗЬМИЧЕМ, що відповідає за контрактне навчання в КНУБА.

- Скажіть, будь ласка, Олександр Йосиповичу, скільки студентів прийшло до нас вчитися цього року?

- Будь ласка. На денну форму навчання вступило 113 студентів і 157, щоб вчитися заочно. Якщо по факультетах, то на всі спеціальності факультету міського будівництва вступили на стаціонар 15 студентів і 43 стали заочниками, на будівельний (МО та ПЦБ) 11 (денна форма) та 43 – (заочна). Далі. Сантехнічний, на всіх 4-х спеціальностях на стаціонарі навчатимуться 23 чоловіка та на заочній формі – 28. Факультет АБВ. Вирішили вчитися на його 5-ти спеціальностях на денній формі 38 студентів і заочників – 21. Бажають стати архітекторами (Арх. і ОМ) 24 (стаціонар), 14 – заочна форма. І останнє. Технологічний факультет (ТБКВМ): 2

студенти – стаціонар та 8 – заочників.

Невідомо чому, але, порівнюючи з іншими роками, коли на факультети міського будівництва та будівельний приходили вчитися набагато більше, ніж на інші, то 1999 року цього не спостерігається.

- А в цьому році чи ми дійшли такого ж кількісного рівня по набору, що був в минулому?

- Що сказати? Набагато ця цифра стала меншою. Тобто в минулому році було 210 «контрактних» студентів, а цього року, як вже говорилося, 113. Тобто майже вдвічі ця цифра зменшена.

- ???

- Мабуть це пов'язано із життєвим рівнем. Адже, якщо минулого року і раніше людина отримувала таку заробітну плату, що $\frac{1}{4}$ її частку можна було платити за навчання, тепер... на життя не залишається майже нічого. Так само і з заочним навчанням - в 1998 році до нас вчитися прийшло понад 300 чоловік, а цього року близько 160. Хоч із заочним навчанням ... за

досвідом минулих років, сподіваємося, що нашими студентами стануть ще чоловік 50. Тому що набір ще триває і триватиме цілий рік, тільки вчитися молодь буде з нового навчального року, тобто в міру того, як сформується група.

- Який контингент приходить до нас вчитися, Олександр Йосиповичу?

- Передусім, якби-то найзрозуміліше висловитися, це діти «бюджетників» та представників сільськогосподарської сфери.

- А хто оплачує їх навчання?

- Що Вам сказати? Якщо в перші роки існування контрактного навчання, тобто в 1995-96 рр., майже за 50 відсотків студентів платили організації, то в 1998 і тим більше 1999 роках з цих 270 вступників ц. р., якщо десятком чоловікам оплачує їх організація, то це добре. Фірмам набагато легше взяти на роботу вже готового спеціаліста, ніж вчити його.

- Тепер, Олександр Йосиповичу, трохи про інше. Як Ви мені минулого року розповідали, чи є ще зараз учні, що вчаться на «відмінно» і за це їх переводять за умов контракту на бюджетну форму навчання?

- Зрозуміло, що є. Ось, наприклад, перед Вами наказ ректора по переводу студентів будівельного факультету на бюджетну форму навчання. Перед цим були ще 2 такі накази по факультетах МБ та АБВ.

- Ще питання. А скільки, приблизно, є майбутніх фахівців-будівельників, що вчаться на «відмінно»?

ВАГОМИЙ ВНЕСОК «КОНТРАКТНИКІВ»

«**→** - Не так багато, але на кожному факультеті десь 5-6 відсотків. А на оцінки «4» - «5» вчиться багато наших студентів. І ще таке. Якщо в цих студентів середній бал «4.5», то вони звільняються на 50 відсотків від оплати.

Цього року на ректораті ми вирішили, що той «контрактник», який не дотягує до 4.5 балів, але вчиться без «трійок», звільняється від оплати на 25%. Ця знижка діятиме з наступного семестру.

- Чи в інших вузах такі пільги існують?

- Може й дехто робить такі знижки, але не всі.

- *Олександр Йосиповичу, чи в КНУБА тих, хто вчиться за контрактом, відраховують?*

- Так, зрозуміло, відраховують. Але, якщо ті, хто вчиться на бюджетній формі навчання, під час зимової сесії отримали більше 3-х незадовільних оцінок – їх відраховують одразу. А для контрактників існує невелика «знижка» в тому, що їм дозволяють ліквідувати свою заборгованість до початку весняної сесії. А якщо ні, то ...

- *А скільки відсотків все-таки відраховують?*

- Багато. Приблизно 10-15%. Ось, наприклад, минулого року ми набрали 210 чоловік, а залишилося 189 (і це не остання цифра, що відраховуватимуться), тобто чоловік 30-35. Крім I-го курсу, відраховуються і студенти з II, III, IV курсів, але найбільше з першого.

- *Що у вас ще нового?*

- Новиною є те, що нещодавно на ректораті розглядалося

питання про заохочення викладачів, що працюють з контрактниками. Про що йдеться? Про організацію додаткових консультацій. На кафедрах виділятимуться окремі години, дні для додаткових занять. Це буде в позаурочний час чи в суботу. І, головне, ця допомога надаватиметься провідними кафедрами нашого вузу.

- *Для студентів ця допомога буде безплатною?*

- Так, для студентів консультації безплатні, а викладачам буде платитися погодинно. Справа в тому, що контингент серед представників контрактного навчання у нас набагато слабший, тому що конкурсу на вступ до вузу у них нема. А вимоги під час навчання у нас не знижуються, вони однакові і для бюджетників, і для контрактників. Тому доводиться шукати додаткову допомогу для них в навчанні.

- *Це Ваша перша новина, Олександр Йосиповичу, а чи є друга?*

- Новим є те, що з цього року ми отримуємо плату за навчання в гривнях. Якщо раніше ми уклали договори з оплатою в у. о., то тепер лише в гривнях. Це за Постановою Кабінету Міністрів та Указом Президента України, що були в грудні 1998 року.

- *Так це ж для нас гірше?*

- Трохи гірше тому, що нема стабільності... є й фінансові збитки. Крім того, додалося нам і роботи: кожного семестру доводиться складати новий кошторис.

- *Чи можна запитати у Вас, Олександр Йосиповичу, про кошти, які отримав уні-*

верситет, навчаючи «контрактників»?

- Можна. Правда, ця цифра коливається, але з моменту як гривна стала впевнено функціонувати, тобто з 1996-97 рр., у нас було зібрано за цей учбовий рік 374755 гривень. За наступний рік – 1997 - 98, вже така сума – 797786 грн. Ця сума оплати за рік від студентів I-го курсу, і другого, і третього... Минулого року, 1998 – 1999 в нас зібрано – 1.623989 грн. – знову це загальна сума навчання на всіх курсах.

- *А цього року чи є якісь плани по збору коштів?*

- Ми передбачаємо зібрати за навчальний 1999 – 2000 рр. таку суму – 3 млн. 387000 грн. Це, правда, пояснюється і тим, що курс долара збільшився, порівняно з минулим роком... Отже, треба сказати, «контрактники» приносять вагомий внесок в бюджет університету.

- *І ще питання. Чи всі «ваші» студенти, Олександр Йосиповичу, одразу стають «вашими», чи спочатку пробують свої сили при вступі на бюджетну форму?*

- Ні, не всі. Десь відсотків 30 одразу цілеспрямовано вступають на контрактну форму. Потім ще 30-40% ідуть до нас після вступних іспитів, випробувавши свою долю. І останній відсоток вже прийшов до нас за додатковим набором, який ми проводили 26 серпня (співбесіда). І знов було приблизно відсотків 30.

- *Дякую за бесіду.*

І ГЕРАЩЕНКОВА

На фото: проректор О. Й. КУЗЬМИЧ

ОБРАНО НОВИЙ СКЛАД ПРОФСПІЛКИ

14 жовтня 1999 року відбулася ХХШ звітно-виборна профспілкова конференція нашого університету. В її роботі взяв участь начальник відділу соціального і правового захисту Київської міської ради профспілки працівників освіти і науки О. В. СМІРНОВ.

На конференції профспілковий комітет нашого вузу звітував про свою роботу з 6.10.1994 р. по 14.10.1999 р. Звітувала і ревізійна комісія профспілкової організації КНУБА.

Після звітної доповіді голови профкому М. Д. ВАСИЛЕВСЬКОГО та звіту

ревізійної комісії на конференції виступили: В. О. ЛАБУР, доцент кафедри, С. М. КАНІШЕВ-СЬКИЙ, зав. кафедрою фізичного виховання і спорту, Л. В. ЛАВРИНЕНКО, ст. науковий співробітник ДНДІВР та М., Т. О. ДЕМБИЦЬКА, зав. відділом аспірантури та докторантури. Вони висловили побажання новому складу профкому та запропонували конференції оцінити роботу профспілкового комітету задовільною.

Конференція обрала новий склад профспілкового комітету. Була обрана

також і ревізійна комісія профкому.

Після закінчення конференції відбулося перше засідання профспілкового комітету та ревізійної комісії. На них були обрані голова профкому - М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ, доцент кафедри політичних наук, звільнений заступник голови профкому Г. М. ТІМІНСЬКИЙ та голова ревізійної комісії профспілкової організації університету - Л. Т. ПОЛТАВЕЦЬ, доцент кафедри економіки будівництва. □

В. ВЕРЗУН, секретар профспілкової конференції, нач. відділу міжнародних зв'язків

ЧЛЕНИ ПРОФКОМУ НА 1999 - 2004 рр.

1. АНІСІМОВ Анатолій Борисович - ст. викладач кафедри будівельних матеріалів
2. АХМАТШИНА Олена Іванівна - ст. викладач кафедри нарисної геометрії, інженерної та машинної графіки
3. БОГУСЛАВСЬКИЙ Вадим Євгенович - доцент кафедри експлуатації та ремонту будівельних машин
4. ВАКОЛЮК Анатолій Степанович - голова профкому студентів
5. ВАСИЛЕВСЬКИЙ Микола Дмитрович - доцент кафедри політичних наук
6. ВЕРЗУН Валентина Матвіївна - начальник відділу міжнародних зв'язків
7. ВІЛЬСОН Олександр Георгійович - доцент кафедри охорони праці та навколишнього середовища
8. ГРОМ Андрій Андрійович - доцент кафедри основ інформатики
9. ДОВГУЛЯ Лариса Мусіївна - заступник начальника планово-фінансового відділу
10. СХЛАКОВА Любов Миколаївна - зав. гуртожитком № 2
11. ІВАНЕНКО Петро Олександрович - доцент кафедри опору матеріалів
12. КОЧЕТОВ Геннадій Михайлович - доцент кафедри хімії
13. ЛАВРИНЕНКО Любов Василівна - ст. науковий співробітник Державного науково-дослідного інституту в'язучих речовин та матеріалів
14. ЛАГУТІН Геннадій Володимирович - проректор з комплексного розвитку та загальних питань
15. ЛІЗУНОВ Петро Петрович - начальник обчислювального центру

16. ЛІСНЕВСЬКА Надія Вікторівна - інспектор учбово-допоміжного і обслуговуючого складу відділу кадрів
17. МАЇЛО Надія Іванівна - ст. викладач кафедри інженерної геодезії
18. НАУМЕЦЬ Наталія Михайлівна - інженер I-ї категорії кафедри охорони праці та навколишнього середовища
19. СИНЯКОВА Марина Гертрудовна - інженер I-ї категорії лабораторії інтер'єра вузів
20. ТІМІНСЬКИЙ Георгій Миколайович - звільнений заступник голови профкому співробітників
21. ТКАЧЕНКО Надія Василівна - методист факультету довузівської підготовки
22. ФРОЛОВ Олексій Вікторович - доцент кафедри технології будівельного виробництва
23. ФУРСА Світлана Іванівна - інженер I-ї категорії технічного бюро АГЧ.

СКЛАД РЕВІЗІЙНОЇ КОМІСІЇ

1. ГАРКУША Людмила Пилипівна - головний бухгалтер факультету підвищення кваліфікації і перепідготовки спеціалістів
2. ГЕРЕГА Іван Степанович - інженер науково-дослідного інституту будівельної механіки
3. ЗАХАРЧЕНКО Таїсія Євгенівна - фахівець I-ї категорії відділу міжнародних зв'язків
4. ПОЛТАВЕЦЬ Любов Тимофіївна - доцент кафедри економіки будівництва
5. ФЕДОРОВА Наталія Віліївна - начальник науково-організаційного відділу.

архітектура 5 будівництво

СТУДЕНТСЬКІ ОЛІМПІАДИ

ПЕРШЕ ПРИЗОВЕ - НАШЕ!

На кафедрі експлуатації та ремонту будівельних машин нашого університету 13-15 травня був проведений II етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Під'ємно-транспортні будівельні, дорожні, меліоративні машини та обладнання». В ній взяли участь 28 учасників з 14 вищих навчальних закладів України. Серед них наш КНУБА, інші вузи Києва, Полтави, Харкова, Кіровограда, Доне-

цька, Дніпропетровська, Рівна, Кам'янець-Подільська і ін. Перше призове місце виборів студент БМО-52 нашого вузу Антон ДОВГАНЬ.

Інші місця поділили між собою Український транспортний університет (Київ), Кіровоградський державний технічний університет, Харківська державна академія залізничного транспорту, Рівненський дер-жавний технічний університет, Полтавський державний тех-

нічний університет та Військово-інженерний факультет Подільської державної агротехнічної академії.

Хочеться відзначити, що студенти показали дуже високий рівень знань, професійної підготовки, здатність прийняття зважених рішень та виконання наукових задач.

*М. КЛИМЕНКО,
асистент кафедри
експлуатації і ремонту будівельних машин*

ОЛІМПІАДИ З ГІДРАВЛІКИ - ПОПУЛЯРНІ

Вже стали традиційними Всеукраїнські та Міжнародні Олімпіади з гідравліки для студентів технічних вищих навчальних закладів України та країн СНД. На протязі 10 років Олімпіади організує науково-методична комісія Міносвіти України з водних ресурсів. На навчальних конкурсах студентам пропонуються оригінальні задачі підвищеної складності з різних розділів курсу «Гідравліка» («Технічна механіка рідини і газу»).

У вересні в Одесі було проведено 10-ту Міжнародну олімпіаду, в якій взяли участь і студенти нашого університету. Треба відзначити, що це було досить успішним. Переможцем Олімпіади з великим відривом від інших учасників став студент IV курсу спеціальності «Водопостачання та водовідведення» Микола ВОЛИНЕЦЬ (група ВВ-43). Всі задачі він розв'язав з оцінками «5» та «4» і показав високі знання з дисципліни.

Друге та третє місця отримали також наші студенти Людмила ГРУДИНА (ТВ-33) й Олег ШРАЙ (ТВ-43). Всі переможці нагороджені дипломами Міносвіти України та грошовими преміями університету.

Традиційні олімпіади стали популярними та викликають значний інтерес серед студентів та викладачів, що викладають гідравлічні курси.

*Ю. КОНСТАНТИНОВ, професор
кафедри гідравліки та водовідведення*

ДО 70-ЛІТТЯ АЛЬМА-МАТЕР

ШАНОВНІ ДРУЗИ! ВИПУСКНИКИ КНУБА (КІБ), ВИКЛАДАЧІ І СТУДЕНТИ!

Ректорат Київського національного університету будівництва і архітектури ОГОЛОШУЄ
ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС

на створення логотипа КНУБА, штандарта, прапора (кольорове рішення), розробку герба (знака-символа) університету, які використовуватимуться на всіх вхідних документах і печатках вузу.

За переможцем конкурсу зберігатиметься авторське право і можливість взяти участь в остаточній розробці своєї ідеї, а його ім'я назавжди буде внесено в скрижалі пошани нашого університету. Призовий фонд конкурсу складас 1000 гривень.

У М О В И К О Н К У Р С У

Перший тур відбудеться –1-го грудня 1999 року.

Підведення підсумків першого туру і другий тур завершиться 1 січня 2000 року.

Роботи можна надсилати до 1 січня 2000 року.

Учасникам конкурсу необхідно ознайомитись з історією вузу, вивчити необхідну літературу по символіці і геральдиці (бібліотека історії України Академії наук, що знаходиться на Європейській площі).

Ескізи та свої ідеї подавати на аркушах ватману чи картону формату А-4. Додається також варіант кольорового вирішення герба і прапора (А-4). На одному аркуші повинно бути лише одне зображення. Ідея закомпоновується в центрі аркуша з діаметром 10-12 см.

Рішення повинно містити високохудожню ідею, висловлену оригінальними сучасними символами. На аркуші формату А-4 може додаватись коротка (2-3 абзаци) пояснювальна записка.

Переваги в конкурсі будуть надаватись оригінальним, виразним і лаконічним роботам, виконаним за всіма правилами геральдики (закони побудови герба).

Робота подається до оргкомітету конкурсу в закритому конверті з п'ятизначним цифровим девізом (наприклад «ЮЮЮ») на адресу: 252037, Київ-37, Повітрофлотський пр. 31, кімн. 234. ОСЕТРІНУ М. М. За цією ж адресою можна вислати конкурсну роботу по пошті. Переможці будуть нагороджені почесними пам'ятними грамотами (можливо вже з втіленими вашими геральдичними ідеями).

Журі конкурсу залишає за собою право не рецензувати роботи і не пересилати їх авторам, а повертати тільки особисто.

Роботи-переможці залишаються в розпорядженні оргкомітету. За додатковою інформацією звертатися за адресою: 252037, Київ-37, Повітрофлотський пр. 31:

1. Проректор з учбової роботи ОСЕТРІН Микола Миколайович, тел. 276-11-54; (внутр. 3-38)
2. Деканат архітектурного факультету - декан КАЩЕНКО Олександр Володимирович, тел. 245-48-41 (241-55-64)
3. Лабораторія естетики інтер'єру вузів, тел. 241-55-36

РЕКТОРАТ УНІВЕРСИТЕТУ, ДЕКАНАТ АРХІТЕКТУРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
Відповідальний: зав. лабораторією естетики інтер'єру вузу С. СЬОМКА

архітектура 6 будівництво

ДОСТОЙНИХ, МИЛИХ, ЗАСЛУЖЕНИХ ВІТАЄМО!

З ЮВІЛЕЄМ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

Олександр Якович ОЛІЙНИК -
завідуючий кафедрою гідравліки та водо-
відведення, член-кореспондент АН УРСР

Олексій Омелянович ЖУРАВЕЛЬ -
доцент кафедри прикладної математики

Інга Михайлівна ЩЕПЕТОВА -
доцент кафедри архітектурних конструкцій

Алла Василівна КОВАЛЕНКО -
ст. викладач кафедри фізвиховання

Володимир Іванович ТОВЧЕНКО -
доцент кафедри АБВ

Юрій Петрович ФІЛОНОВ -
доцент кафедри вищої математики

Володимир Миколайович ПОГОРЕЛЬЦЕВ -
доцент кафедри організації
і управління будівництвом

Олександр Георгійович ВІЛЬСОН -
доцент кафедри охорони праці
та навколишнього середовища

Наталія Іванівна СЕДЛЕЦЬКА -
професор кафедри
нарисної геометрії і інженерної графіки

*Нехай завжди у всіх справах супутниками вашими
будуть творча вдача, оптимізм, козацьке здоров'я, мир,
родинний затишок – все це допоможе відчувати себе захищеними і щасливими.*

КОЛЕГИ, ДРУЗІ, СТУДЕНТИ

50 РОКІВ ТОМУ... В 1949 РОЦІ

Саме стільки часу минуло як закінчили КІБІ
наші нинішні викладачі:

Ігор Олександрович ФОМІН -
завідуючий кафедрою містобудівництва,
док. арх.

Валентин Іванович ЄЖОВ - завідуючий
кафедрою основ архітектури і архітектурного
проектування, д. т. н.

Всеволод Євдокимович МИХАЙЛЕНКО -
завідуючий кафедрою нарисної геометрії і
креслення, д. т. н.

Володимир Пилипович ЯЦЕНКО -
професор кафедри опору матер'ялів, к. т. н.

Віктор Володимирович ТРОФ. ЧОВИЧ -
професор кафедри металевих і залізобетонних
конструкцій, д. т. н.

НАЙКРАЩІ НОВИНИ БІЛЬШ НІДЕ, ЯК В ГАЗЕТІ «А+Б»

Рис. Єгора ФРОЛОВА

9. 09. 1999 г.

Созрела мысль отметить дату,
Где цифра «девять» пятикратна.
Мысль пустим в дело! Это свято
И праздник учредим приватный.

Когда еще парад девяток
Нам может в жизни улыбнуться?!
Уж мостик под ногами шаткий...
Чем день грядущий обернется?!

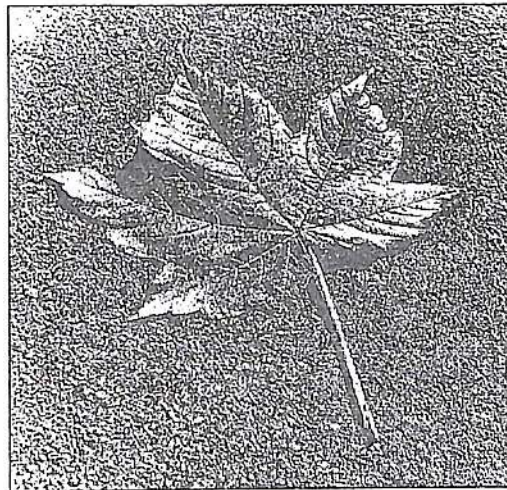
Барьеры с каждым годом выше,
А силы тают почему-то...
Сидим мы каждый в своей нише,
Правда, одеты и обуты.

Так почему б не собираться,
Придумав повод эксклюзивный.
Забыв проблемы, посмеяться
В период летний или зимний.

Весной и осенью - неважно,
Была б компания что надо,
В которой равен будет каждый,
Прекрасный с тыла и фасада.

Оценим жизнь - она прекрасна,
Пусть сияют наши лица.
Прожитый день, и это ясно,
Уж никогда не повторится...

Т. ДЕМБИЦКАЯ

*Прекрасны цифры «девять», «пять» и «семь»,
А мы гордимся цифрою «тринадцать»!
С нею комфортно и уютно всем
И повод есть шутить и улыбаться.
Тринадцать лет мы вместе как семья,
Ни у кого нет мысли клуб оставить,
Поэт иль нет - мы все равно друзья
И ни к чему нам лгать или лукавить.
Всех нас сплотил поэзии бальзам,
А тот сосуд бездонный, чистый, вечный,
И каждый раз он помогает нам
Воспрять душою в жизни быстротечной.*

Т. ДЕМБИЦКАЯ

ОСЕННЕЕ НАСТРОЕНИЕ

Уж осень на календаре...
Но что творится в сентябре?
Забыла будто бы природа,
Какая осенью погода,

Что ей пора грозить дождями
Или хотя бы холодами.
А с ней и мы забыли с вами,
Что увядать пора природе,

А нам - и в прозе, и стихами
Слагать возвышенные оды,
О ямбе вспомнить и хорее,
Скорее сочинять, скорее,

Являть творения народу,
Невзирая на свободу
И эту чудную погоду.

Ж. КОРЕЦКАЯ

ЗНАЙОМТЕСЬ ...

ВОТ КОГДА ПРИЕДУ

Вот когда приеду - выйду снова в парк,
И вдали увижу, что расцвел каштан.
А расцвел он быстро, словно мотылек,
Подлетевший к небу, словно огонек.

Под каштаном, помню ты была со мной,
И сияли звезды в небе том ночном.
Свечи на каштанах ярко так горят,
Но тебя все нету, где же ты сейчас?

Улетела в гости ты к кому-нибудь
И забыла, помнишь, чистый, чистый пруд.
Осенью, я помню, видел я тебя,
Ты гуляла в парке, не узнав меня.

Листья опустились, будто мотыльки,
Знаю, ты забыла эти все деньки.
Я тебе напомню снова о весне
Где-то там в глубоком, ярком, чистом сне.

Дорогі друзі! Представляємо вам молодого поета, п'ятикурсника, студента архітектурного факультету (АРХ-54) Сергія ГОЛОВАЧА

ДЛЯ ТЕБЯ

Я одной читал стихи, а другой романсы.
Думал я, что две свечи загорятся ярче.
Думал я не хватит слов, чтоб в любви признаться,
С той, которая светлей, я хотел остаться.

На гитаре целый вечер я играю для тебя,
Только ты меня не слышишь, напрасны все слова
На гитаре целый вечер я играю для тебя
На столе не гаснут свечи: эти свечи ты и я.

Только время как часы быстро идут по кругу,
И кричи, иль не кричи ты уходишь к другу.
Выбрать ту, которой нет в личном идеале,
Время сделает ответ, снова я играю.

ОМСЬК - МІСТО УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ

9 вересня в архітектурному корпусі університету відкрилася виставка нашого художника з кафедри малюнку і живопису Вячеслава Андрійовича МАЛИНОВСЬКОГО. Темою її були «ОМСЬК і р. ІРТИШ». Багато викладачів і студентів були на відкритті. Вячеславу Андрійовичу дуже хотілося, щоб його вихованці - четвертокурсники, майбутні випускники, подивилися його роботи, адже під час їх виконання автор був майже в такому самому віці.

«А+Б» запросила автора виставки до редакції. Дуже хотілося поговорити з художником і не лише по темі нинішньої виставки, а взагалі.

- Вячеславе Андрійовичу, скажіть, чого саме вашу увагу привернуло місто ОМСЬК на Іртиші?

- Справа в тому, що це був 1963 рік, коли я в Омську працював за призначенням після закінчення художнього інституту. Я викладав там живопис в Омському педагогічному інституті, а також естетику в інших вузах і технікумах.

- Яке ж враження залишилося у вас від цього міста на Іртиші?

- Це місто української діаспори, там дуже багато українців. Крім того, в Омську живе майже половина моїх родичів, що були депортовані туди після Великої Вітчизняної війни. Сам я з Рівненщини, в Омську зустрів свого сусіда, що є головним настоятелем церкви. До речі, що церкву я зобразив на одній з картин. Зустрів також я й Василя ГОРКУНА, що був солістом Омського народного хору. Випадково зустрів там і викладача історії України, якого депортували в 1937 році, який працював в художньому інституті. Це ЯЩИК-ГРИЦАЙ Порфірій Миколайович. І лише в 80-х роках українцям було дозволено виїхати на Батьківщину, за бажанням. Деякі ж українці добре влаштувалися, наприклад, Б. О. СПОРНИКОВ, що став головним художником Омського відділення Спілки художників. Він працював на художньо-педагогічному факультеті Омського педа-

гогічного інституту. Тепер він в Києві. Є ще художник, з яким я там зустрівся, - Микола БЕРЕЖНИЙ, що також повернувся на Україну й очолив Спілку художників м. Миколаєва, став Заслуженим діячем мистецтв України.

- Вячеславе Андрійовичу, те, що ви малювали ОМСЬК, р. ІРТИШ - було захопленням природою цих міст, вони є справді красивими?

- Ну що вам сказати? Через те, що я був зв'язаний із викладанням в інституті, я не міг багато часу займатися художньою творчістю, і мені доводилося писати поблизу міста. А взагалі із художників-омічів я не бачив, щоб хтось малював Омськ. Вони їхали десь по Золотому кільцю і ін. А для мене всі ці міста були новими, і я там писав із захопленням. Це моя перша творча ластівка. Там у мене зроблено понад 100 акварелей. Це було зображення і міських берегів, і води, і міських пейзажів: драматичного театру, головної вулиці, а коли збудували річний вокзал, я й його багато разів писав... В той час, в 1966 р., Омську виповнилося 250 років.

Багато робіт я презентував організаціям міста. А нині мені дуже хочеться, щоб мої випускники: бакалаври, магістри не кидали пензля, працювали з натури. До речі, Омськ нагадує наш Дніпропетровськ, він такий довгий-довгий уздовж узбережжя Іртиша, а вода в річці схожа на ситро із жовтуватою водою, тому що там багато піску. Це видно особливо в хмарні дні, ну а в сонячні, зрозуміло, цього не побачиш.

- Вячеславе Андрійовичу, ця персональна виставка числом якою є?

- Це вже моя 8-ма персональна виставка. 2 роки тому в мене також була виставка, присвячена українській столиці - Києву. Сподіваюся пізніше зробити виставку, присвячену Прибалтиці.

- Вячеславе Андрійовичу, чи у вас є роботи, де б ви писали міська навколо

нашого вузу, наших викладачів, співробітників?

- Такі роботи в мене є. Покійний ректор КІБІ - Ю. О. ВЕТРОВ просив мене, щоб я зробив такі роботи. Так, наприклад, в нашому профкомі є мій рисунок, що зображує роботу на суботнику, також є мої малюнки й на деяких кафедрах, яким я дарував свої твори, в майстерні у мене є роботи, присвячені нашому вузу. Маю також роботу, зроблену на подвір'ї нашого КНУБА, під назвою «Перший сніг», що написана олією, в музеї нашого вузу висить робота «Відкриття архітектурного корпусу». До речі, одна з моїх картин, яку я вважав вдалою, років 15 тому з моєї майстерні була вкрадена. Це портрет покійного ректора Ю. О. ВЕТРОВА.

- Які з своїх картин ви вважаєте найбільш вдалими?

- Як художник-картинщик, вважаю найбільш вдалою свою роботу «Наречені». До речі, один із варіантів цього твору знаходиться в музеї нашого КНУБА, другий - в майстерні, його треба привести в порядок.

В мене ще дуже багато акварелей, тому що я багато подорожував. Серед них твори, присвячені Криму, Кавказу, Карпатам. Тема, яка їх об'єднує, це зображення гір.

Крім того, у мене є серія портретів. Серед них портрети наших студентів, викладачів. До речі, кілька років тому в аудиторії 306 архітектурного корпусу у мене була велика виставка, присвячена цій серії.

На мій погляд, наша кафедра рисунку щороку повинна організовувати персональні виставки своїх художників, я сподіваюся, що так і буде. Початком цього вже стала виставка пейзажів професора В. В. САВЧЕНКА та покійного професора В. В. ЧЕПЕЛИКА. □

- Дуже дякую за бесіду.

Розмову вела І. ГЕРАЩЕНКОВА

С. ЗИМІНА, доцент кафедри архітектури і архітектурного проектування:

Без перебільшення можемо сказати: від нас пішов багатогранний талант. ЛОШАКОВ Ігор Йосипович був відомий архітектор, викладач з Великої Літери, науковець, поет, аквареліст, режисер, оператор, музикант, а також спортсмен. Він був кандидатом у майстри спорту по водним лижам, неодноразовим чемпіоном з гірських лиж серед архітекторів зараз вже колишнього СРСР. Мені пощастило спостерігати його діяльність у всіх цих сферах. Єдине, до чого я не встигла приєднатись - так це до його захоплення кінним спортом. Саме тому я хочу, щоб читачі «А+Б» побачили фото не тільки ЛОШАКОВА - професора, а й ЛОШАКОВА - вершника.

Н. ГАСАНОВА, доцент кафедри: Ігорь Йосифович останеся надолго в моєй пам'яті як добрий, отзывчивий друг, колега, талановитий архітектор і педагог. Щедрость і широта його натури, которая втягивала, вовлекала, примагничивала к себе, покоряла всех и каждого. Он был удивительно скромный, при внешней экзальтированности характера.

Все, что о нем будет сказано - лишь малая толика того, чего «стоил этот человек» и доказательством тому его футуристические поиски многообразия форм архитектуры жилых общественных зданий, стремление заставить студентов дерзать, мечтать, думать и реализовывать себя.

Я помню взлет его мечты, когда его дипломница Татьяна БУЛЫЧОВА (ныне кандидат архитектуры) получила высшую награду на Международном смотре-конкурсе дипломных проектов выпускников архитектурных вузов. Ее проект церкви на Левом берегу Днепра в Киеве вписывался в рамки III-го тысячелетия. В этой архитектурной фантазии соединились мечты и реальность двух талантливых людей: Учителя и ученицы. И это было просто прекрасно, воистину талантливо, свежо, оригинально. В концепции проекта, соединяющего уникальную форму архитектурного здания с традиционной функцией, было что-то искупающее, поражающее воображение.

Думаю, что тогда он был по-настоящему счастлив...
В этом и был смысл его жизни и творчества.

Ю.ІВАШКО, кандидат архітектури, асистент кафедри: Не стало Ігоря Йосиповича ЛОШАКОВА... Якимось не віриться, що ця життєлюбна, іронічна, талановита людина пішла від нас. Неможливо уявити, що вже ніколи не почуємо його по-доброму насмішуватих віршів, цікавих бесід про архітектуру на архітектурному проектуванні чи на лекціях з психології, а й просто так, за часом, в дружньому колі на кафедрі.

ВІН ЗМУШУВАВ МРІЯТИ, ДУМАТИ І РЕАЛІЗОВУВАТИ СЕБЕ

Як відлітають в далеку дорогу птахи, так йдуть від нас дорогі і милі нам люди. Тільки наші друзі вже не повертаються з вирию. Так не стало і Ігоря Йосиповича ЛОШАКОВА.

...Його смерть приголомшила всіх, хто його знав - рідних і близьких, друзів і знайомих, колег і учнів. Важко повірити, що ця посмішка вічного життєлюбця не зустріне нас більше на кафедрі.

«Всі найближчі в світі дурниці робляться з серйозним виразом обличчя», - любив повторювати Ігор Йосипович. Він посміхався завжди, навіть коли було дуже важко і самому в житті, намагався завжди допомогти і підтримати в важкі часи когось близьку йому людину, його веселі і добрі слова заспокоювали і надихали, іронічні жарти, часто спрямовані і проти самого себе, змушували відійти сумнівний відчай і повірити в самого себе. Щоденна робота пліч-о-пліч з ЛОШАКОВИМ давала всім, без винятку, його колегам по роботі неабияку наснагу.

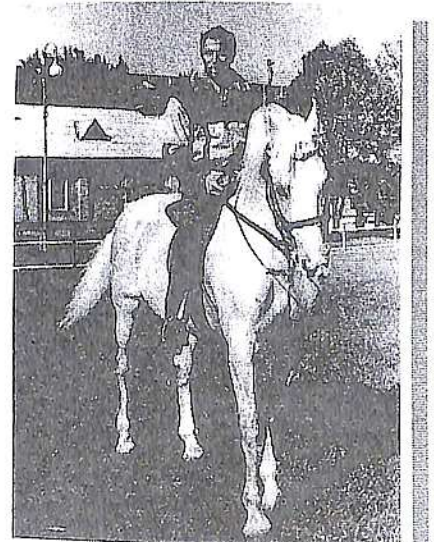
...Ця втрата сприймається кожним на кафедрі як власна. Ми всі втратили не тільки талановитого колегу і мудрого вчителя, а й наставника, друга, товариша, близьку і рідну людину!

...Згадуючи Ігоря Йосиповича, завжди пам'ятатиму, як навчалася в нього проектуванню на I курсі і трохи з жахом спостерігала, як він сміливо почав відмивати звичайним часом мою «академічну» перспективу. А ще назавжди запам'ятаю наші з ним розмови на кафедрі про графологію і психологію кольорів, про те, як краще пізнати співрозмовника, лише глянувши на його почерк чи протестувавши. Саме цій незвичайній людині завдячую я за те, що він зацікавив мене психологією. (Мені доводилось розмовляти з професійними психологами, і для них це було справжнім шоком - дізнатися, що професор ЛОШАКОВ читає шим архітекторам, яким, здається потрібні лише їх ордери та перспективи, ще і такий незвичайний курс).

Цю втрату ми ще маємо усвідомити.

В. ЄЖОВ, професор, зав. кафедрою основ архітектури і архітектурного проектування: «... Я знав Ігоря Йосифовича очень давно. Так, в спорах, дискуссиях и вечном творческом поиске сотрудников одной из мастерских КиевЗНИИЭП, членами которой были мы с ЛОШАКОВЫМ, родилось оригинальное решение Дома Торговли на Львовской площади и многих других проектов, реализованных в строительстве. Встретились мы и как коллеги на кафедре основ архитектуры, где Игорь работал уже довольно продолжительный период. Он был душой нашего коллектива, его уважали и любили, без исключения, все: коллеги, и друзья, и студенты... Жизнелюб, кафедральный поэт, неисправимый оптимист, своими шутками он вселял веру в свои силы и вдохновлял на творчество. Сам же Игорь Йосифович был безгранично талантливым человеком и не искал легких путей в архитектуре, а всегда шел по пути наибольшего сопротивления... Вечная тебе память, дорогой мой товарищ и друг...»

Підготував кандидат архітектури С. СЬОМКА

Є ТАКЕ СВЯТО - ДЕНЬ СТУДЕНТА!

Незабаром - найбільше, найвселіше свято всіх студентів земної кулі - **ДЕНЬ СТУДЕНТА!** Як? Невже ви ще не підготувалися до нього? (А може, ви взагалі не знаєте, що існує такий день в календарі?). І після цього хочете довести, що ви - справжні українські студенти? І не намагайтеся! Хоча...

«А + Б» вирішила опитати студентів і довідатися, чи знають вони про своє «професійне» свято?

ІВАН, студент МО будівельного факультету: Студентам зараз не до свята, адже невдвозі на наші бідні голови рясним снігом впадуть заліки та іспити. Треба готуватися. Тому не до свят... Щоправда у гуртожитку свято вміють влаштувати з будь-якого приводу. І **ДЕНЬ СТУДЕНТА**, гадаю, не буде винятком.

ОЛЕГ, студент архітектурного факультету: Знаю, що Всесвітній день студента однозначно будемо

відзначати. Друзі вже запрошують мене і всіх приятелів до себе на свято. Хоч на один день забудемо про модулі та іспити. Гадаю, викладачі їм це вибачать, адже всі ми родом зі студентства.

ВИКЛАДАЧ КНУБА: Свято студента - це дуже добре, але чому б не запровадити свято викладача? Якщо не вистачить у календарі вільного місця, то чому б не об'єднати день викладача і свято студента? Разом було б веселіше. **ХАЙ ЖИВЕ!** взаєморозуміння та консенсус! (Виявляється, ще не перевелися викладачі із почуттям гумору - *від ред.*)

Студент-першокурсник (ще добре не знає, куди вступав, назву рідної альма-матер намагався пригадати так довго, що довелося припинити його муки й одразу запитати, що він думає про День студента - *від ред.*): А є такий день? Це непогано. Треба сказати що неймовірно новину своїм одногру-

пникам. Поки що ми, не можемо повністю претендувати на високе звання студента - ще не пройшли бойового хрещення першою сесією.

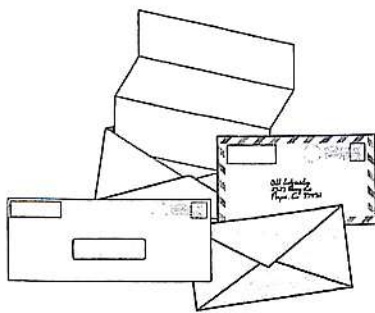
ОЛЯ, студентка СТФ: Гадаю, що за кілька років це свято стане традиційним для всього студентства. А поки що з моїх знайомих про нього мало хто знає. Чи святкуватимемо? Може й підемо на якийсь захід, якщо в місті проводитимуть з цієї нагоди щось цікаве: концерт чи дискотеку...

Група студентів, що стояла біля КНУБА: Ба! Свято студентів? А у студентів завжди свято! Нещодавно ми святкувала День освіти - кльово було... А скоро День студента святкуватимемо, а ще сесія не за горами, тож свят буде вдосталь. Насвяткуємось.

А ваш незамінний порадник і друг «А+Б» вже сьогодні радить вам подивитися в календарі, коли це чудове свято. **І ВІТАЄ ВАС!**

«А+Б»

ЗІЗНАННЯ • ЗІЗНАННЯ • ЗІЗНАННЯ • ЗІЗНАННЯ

Ми отримали для рубрики «ЗІЗНАННЯ» кілька листів. І, дійсно, що може бути краще, аніж написати кілька світлих слів другові або в «А+Б», надіслати найцікавіші зізнання, найнеймовірнішу ідею, найавангардовішу пропозицію!?

Пишіть до нас ще. Адреса - на останній сторінці «А+Б».

«Мене звати АЛІНА. Я ще навчаюся в школі. Старший брат дав мені почитати Вашу газету «А+Б». Найбільше мені сподобалась рубрика «ЗІЗНАННЯ», і в ній матеріал: «Хочу чоловіка - грека, турка, фіна чи таджика». Я хочу розповісти про свою двоюрідну сестру Галю, котра минулої суботи вийшла заміж. Наречена була схожа на принце-

су, тому я навіть не впізнала своєї Галі у весільній сукні. Я дуже хочу бути схожою на неї. І ще хочу вам сказати, що ніколи не вийду заміж за іноземця, який би респектабельний і впевнений він не був...»

«Нещодавно я вилікувався від важкої хвороби - нерозділеного кохання. І хочу поділитися тим рецептом, який допоміг мені знову прийти до тями. Вона відмовила мені. Це сталося так несподівано - досі не віриться. Кілька днів я не бачив перед собою нічого. І не думав, що світ буває такий сірий і одноманітний.

*Я не кинувся на пошуки пригод, не почав знайомитися з усіма зустрічними і не змушував себе забути її. Я по вуха заліз у книжки, почав сумлінно готуватися до всіх модулів - і через тиждень відчув результат: мій поганий настрій вивітрився через квартиру. На мене це подіяло чудово! Спробуйте і ви - допоможе, перевірено практикою» **Студент IV курсу АБВ, Андрій Н.**». П*

